

[Formanden.]

„Har ministeren ladet foretage en undersøgelse af forholdene ved civilforsvarssektionen på Bornholm, hvor tre af de indkaldte har begået selvmordsforsøg, andre er deserteret og flere indsat i arrest?“

Medlem af folketinget Aksel Larsen har meddelt mig, at han ønsker til indenrigsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren på foranledning af den over lærer Laurids Larsen afsagte dom overveje betimeligheden af ændringer i lov om civil værnepligt, herunder af denne lovs straffebestemmelser?“

Medlem af folketinget H. C. Toft har meddelt mig, at han ønsker til landbrugsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil landbrugsministeren foranledige en ny undersøgelse af, om der er urigtigheder i veterinærinspektør dr. med. E. Malling Olsens doktordisputats?“

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 8. december kl. 14 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om den offentlige sygeforsikring

og

forslag til lov om ændring af lov om svangerskabshygienje.

2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om tillæg til lov om indenlandsk skillemønt.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om krigsulykkesforsikringsrente til enker efter visse fiskere.

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

5) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om afgift af gevinster ved lotterispil m. v.

6) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om afgift af konsum-is.

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om forlængelse af lov om valutaforhold m. v.

8) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om skibes bemanning.

Formanden meddelte sluttelig planen for tingets øvrige møder i den følgende uge.

Mødet hævet kl. 16³⁵.

28. møde.

Tirsdag den 8. december kl. 14.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet.*

Forslaget indeholder ændringer til 4 af apotekerlovens bestemmelser, nemlig § 4, indeholdende apotekerlovens reklamebestemmelser, § 34, som omhandler spørgsmålet om, hvilke lægemidler der må sælges på apotekerne, respektive uden for apotekerne, § 78 om prisen på de fabriksfremstil-

[Indenrigsministeren.]

lede lægemidler, de såkaldte medicinske specialiteter, og endelig § 84 om, hvor længe de medicinske specialiteter, der var bragt i handelen inden apotekerlovens ikrafttræden den 1. januar 1955, kan forblive registrerede og dermed kan forhandles her i landet.

Ændringen i § 4 tilsigter først og fremmest at lempe det ubetingede forbud, der findes i bestemmelsens stk. 1, mod, at der — ligegyldigt hvilken vare det drejer sig om — reklameres for, at den er virksom eller forebyggende mod sygdomme eller symptomer herpå. Under sundhedsstyrelsens og det i henhold til § 4, stk. 3, nedsatte reklamenævns arbejde i de forløbne år med disse sager har man gang på gang haft lejlighed til at konstatere, at dette forbud er for absolut. F. eks. har der vist sig trang til at kunne reklamere med de inden for landbruget mere og mere anvendte fodertilskudspræparater på en sådan måde, at landbrugerne derigennem kan få vejledning om, at disse præparater kan forebygge flere sygdomme hos husdyrene, som årligt koster det danske landbrug meget betydelige beløb.

Da det på den anden side ikke på forhånd lader sig fastslå, på hvilke områder der kan være trang til en sådan udvidet reklamering, foreslås det generelle reklameringsforbud opretholdt, men således at der tillægges sundhedsstyrelsen bemyndigelse til, når ganske særlige grunde skønnes at foreligge, at gøre afvigelse herfra.

Apotekerlovens § 34 omhandler som nævnt bl. a. det meget vigtige spørgsmål om, hvilke lægemidler der af hensyn til befolkningens sikkerhed kun må forhandles på apotekerne, og hvilke der kan forhandles uden for apotekerne.

De detaljerede bestemmelser herom er der givet administrationen bemyndigelse til at udfærdige og er senest givet i en kongelig anordning af 4. april 1929, den såkaldte apotekervareanordning. Denne anordnings bestemmelser har længe været forældede, et forhold der i det daglige volder store vanskeligheder for alle interesserede parter, og der har været nedsat en kommission til at stille forslag om nye regler. Kommissionens forslag blev afgivet til indenrigsministeriet i 1956. Under kom-

missionens arbejde har et af medlemmerne, nemlig detailhandelens repræsentant i kommissionen, gjort gældende, at den gældende formulering af apotekerlovens § 34, stk. 1, ikke giver hjemmel for de bestemmelser, som kommissionens øvrige medlemmer har foreslået. Forholdet er nemlig det, at de hidtil gældende bestemmelser har søgt at løse spørgsmålet efter det princip, at man søger at opregne de lægemidler, der kun må forhandles på apotekerne, hvorefter man kunne slutte, at alle andre lægemidler også må forhandles uden for apotekerne. I virkeligheden er forholdet dog det, at de nugældende bestemmelser ikke har kunnet gennemføre dette princip, idet man for den største og vigtigste gruppe af lægemidlers vedkommende, de såkaldte brugsfærdige tilberedninger, har måttet nøjes med at give nogle eksempler på de lægemidler, som kun må forhandles på apotekerne, og herfra må man så slutte, hvorledes spørgsmålet bør løses for andre, ikke udtrykkeligt nævnte lægemidlers vedkommende.

Under henvisning hertil samt til en række andre argumenter, som findes opregnet i den nævnte betænkning, foreslår kommissionens flertal, at man opgiver dette princip og i stedet nøjes med at opregne alle de lægemidler, som må forhandles uden for apotekerne, hvilket forholdsvis let kan lade sig gøre; herefter kan man slutte, at alle de ikke opregnede lægemidler kun må forhandles på apotekerne; jeg kan nævne, at hvis man skulle opregne alle de lægemidler, som kun må forhandles på apotekerne, hvilket man som nævnt ikke hidtil har kunnet gennemføre, vil disse lister blive ganske uoverskuelige, ligesom deres værdi for ikke-farmaceuter ville blive af højst problematisk karakter, fordi man i mangfoldige tilfælde ikke ville kunne beskrive disse lægemidler på anden måde end ved deres meget udviklede kemiske betegnelser.

Da de af kommissionens flertal anførte grunde forekommer mig at være helt afgørende, og da det på den anden side — i betragtning af spørgsmålets store vigtighed — må anses for overordentlig betænkeligt at udfærdige disse nye regler, uden at man er helt sikker på, at den fornødne lov hjemmel findes, har jeg fundet det rigtigst at søge apotekerlovens § 34, stk. 1, ændret

[Indenrigsministeren.]

således, at der ikke kan herske tvivl om, at det af kommissionsflertallet foreslåede princip er lovmedholdeligt.

Samtidig foreslås det, at der nedsættes et nævn med den opgave stadig at holde disse regler à jour. I dette nævn vil bl. a. også detailhandelen få en repræsentant, således at der er mulighed for, at dennes interesser kan blive varetaget på behørig måde.

Ved omtalen af ændringerne til § 78 og § 84 vil jeg foretrække at begynde med § 84.

Ifølge den gældende overgangsregel i apotekerlovens § 84, stk. 1, ligger det således, at en medicinsk specialitet, der lovligt er bragt i handelen før 1. januar 1955, kan optages i det i henhold til lovens § 72 oprettede specialitetsregister under uændret navn, selv om den ikke opfylder de i lovens § 73, stk. 1, nævnte betingelser for optagelse i registret af nye medicinske specialiteter; denne optagelse gælder imidlertid kun for 5 år, d. v. s. til 1. januar 1960. Efter denne dato kan forlængelsen af registreringen af disse ældre specialiteter kun finde sted, såfremt de opfylder de i lovens § 73 for en specialitets optagelse og forbliven i registret fastsatte betingelser.

Navnlig på grund af den usikkerhed, der består vedrørende spørgsmålet om, hvilke ændringer i den danske apotekerlovgivning der vil blive nødvendige som følge af Danmarks tiltræden af frihandelsområdet, og som følge af, at de konsekvenser, afgørelsen herom vil få for den danske medicinalindustri, er vanskelige at overskue, findes det betænkeligt at lade den nævnte bestemmelse få virkning på nuværende tidspunkt. Det foreslås derfor, at den nævnte regel ændres således, at registreringen af de pågældende specialiteter efter 1. januar 1960 efter ansøgning kan forlænges for 10 år ad gangen og under uændret navn, så længe lægemidlet må anses for værdifuldt.

Såfremt dette forslag gennemføres, vil alle specialiteter, der lovligt er bragt i handelen inden 1. januar 1955, kunne forlænges med uændret navn, når den nævnte betingelse er opfyldt.

Det må desuden anses for rigtigst, at der for alle medicinske specialiteter gennemføres mere præcise bestemmelser om prisfastsættelsen end de bestemmelser, der allerede

findes herom i apotekerlovens § 78, stk. 1. Det foreslås derfor, at prisen for en medicinsk specialitet efter 8 års forløb, på hvilket tidspunkt de særlige engangsudgifter, som har været forbundet med fremstillingen og indarbejdelsen af specialiteten, må anses for afskrevet, ikke må overstige prisen for det tilsvarende apoteksfremstillede præparat beregnet efter den almindelige medicin-takst. Det siger imidlertid sig selv, at medicintakstens principper, som er udformet med forholdene på apotekerne for øje, ikke i ét og alt vil kunne overføres på præparater, der er fremstillet på en fabrik; jeg har derfor ikke ment, at man kan gøre denne nye regel for prisfastsættelse ganske undtagelsesfri, men at der må være mulighed for i enkelte tilfælde at kunne undgå urimelige resultater.

I øvrigt vil jeg henvise til de udførlige bemærkninger, der er knyttet til lovforslaget, idet jeg vil anbefale, at det høje ting vil underkaste forslaget en velvillig behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om den offentlige sygeforsikring

og

forslag til lov om ændring af lov om svangerskabshygienje.

Valgt blev: *Mørk, Kaj Andresen, Boye Hansen, Poul Hansen (Svendborg), Carl P. Jensen, Waldemar Laurson, Edel Sarante, Else Zeuthen, Ayoë Herbol, Peter Larsen, N. Chr. Christensen, Thisted Knudsen, Krogh, Sønderup, Ninn-Hansen, Ellen Strange Petersen og Poul Sørensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om tillæg til lov om indenlandsk skillemønt.

Valgt blev: *Poul Hansen (Svendborg), Andreas Hansen, Boye Hansen, Johs. E. Larsen, Th. Mikkelsen, Viola Nørlov, Retoft, A. C. Normann, Niels Andersen, Martin, Holmberg, Jensen-Broby, Mosbech, Paa-bøl, Gottschalck-Hansen, Anna Barfoed og Jørgen Jørgensen (Ullerup).*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om krigsulykkesforsikringsrente til enker efter visse fiskere.

(Første behandling findes i tidenden sp. 990, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 173).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-6 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten.

(Første behandling findes i tidenden sp. 384, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 159).

Der var stillet 12 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen, Fuglsang, Lynnerup Nielsen og Petra Petersen:*

Underændringsforslag

til ændringsforslag nr. 3 i udvalgets betænkning:

1) I den foreslåede affattelse af lovbekendtgørelsen § 9, stk. 2, ændres i 7. og 10. linje „400 kr.“ til: „100 kr.“

Til § 5.

2) „I den foreslåede affattelse af § 22 i lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 indsættes som nyt stk. 1 følgende:

„Ved skatteansættelsen for skatteåret 1960-61 af personer med en skattepligtig indkomst på 15 000 kr. og derunder skal der i selve ansættelsen gives et nedslag på 1 000 kr. For indkomster over 15 000 kr., men under 19 000 kr. gives der et nedslag på en fjerdedel af forskellen mellem den skattepligtige indkomst og 19 000 kr.“

3) I den foreslåede affattelse af § 22 i lovbekendtgørelsen indsættes i 3. linje efter „skatteår“: „er enligstillede mødre med børn,“.

Ny paragraf.

4) Som ny paragraf indsættes efter § 5:

„§ 00.

I lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 § 23, stk. 1, udgår i 7.-9. linje ordene „, der beregnes som halvdelen af hustruens indkomst ved nævnte virksomhed, dog højst 2 000 kr.“, og i stedet indsættes: „svarende til hustruens indkomst ved nævnte virksomhed, dog højst 4 000 kr.“

Ny paragraf.

5) Som ny paragraf indsættes efter § 6:

„§ 00.

Bestemmelsen i § 23, stk. 2, 3. afsnit, i lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 affattes således:

„Det skattefri fradrag udgør for hvert barn 1 500 kr.“

Ny paragraf.

6) Som ny paragraf indsættes efter § 9:

„§ 00.

I lov nr. 149 af 10. april 1922 tilføjes i § 37, stk. 1, som nyt punktum: „For arbejdsløshed ud over 30 dage vil der altid være at eftergive et beløb svarende til skatten for ledighedsperioden.“

Af *Aksel Larsen:*

Til § 2.

1) Til den foreslåede affattelse af den nye § 8, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 føjes: